

۲۷۴

فرهنگ فارسی

فرهنگ فارسی

کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی

۱۵۶

۱۶۰
آبخانه مجلس شورای اسلامی

کتابت من

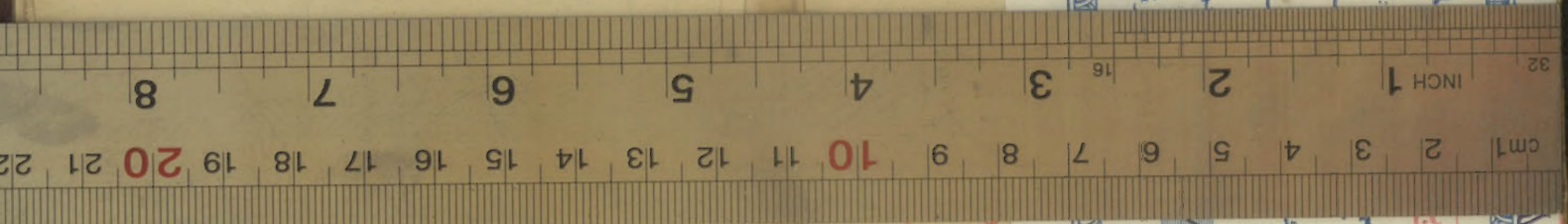
الطریطری

۱۵۹۱۱

۵ قفسه

۱
بیت المقدس
خاکستر

۱۲

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب لغت فرس

مؤلف البحرى طوسى

مترجم

شماره قفسه ۱۵۹۱۱

جمهوری اسلامی ایران

مشار و ثبت کتاب

۹۱۱۸۷

بیت ابن مقبله
خاکه شاد

۱۲

فرهنگ اسدی طوسی ۱۵۶۱۱

۹۱۱ ۵۷

کتابخانه مجلس شورای ملی
دفتر هیئت مدیره
دفتر هیئت رئیسه
دفتر هیئت امناء
دفتر هیئت مدیره
دفتر هیئت رئیسه
دفتر هیئت امناء
دفتر هیئت مدیره
دفتر هیئت رئیسه
دفتر هیئت امناء

فرهنگ نظم

کارزار است جنگ و کشتن
آتش مشعل بر آتش
ساز رفته بود و دان
سجده نرفته است
همه بزرگ و کوچک
آتش را چاکرت منبار

درگاه حضرت زکریا

بنیاد کار خیر و برکت

در این روزگار
که همه را در آغوش
خداوند است
و همه را در آغوش
رحمت او است
و همه را در آغوش
قدرت او است
و همه را در آغوش
عزت او است
و همه را در آغوش
جلال او است
و همه را در آغوش
اکرام او است
و همه را در آغوش
جبروت او است
و همه را در آغوش
مقام او است
و همه را در آغوش
سلطان او است
و همه را در آغوش
مقام او است
و همه را در آغوش
سلطان او است

علی محمد خرمی

۱۲

فصل اول

در بیان فضائل
و مناقب ائمه
علیهم السلام

در بیان فضائل
و مناقب ائمه
علیهم السلام

در بیان فضائل
و مناقب ائمه
علیهم السلام

لقد روت

زاد
کار خیر و برکت

فصل اول
در بیان فضائل
و مناقب ائمه
علیهم السلام

بسم الله الرحمن الرحيم
کتاب الله فی سوره الفاتحه
در مضرب نغمه احمد الله ربی الطیر ط صانه
به الله فخرم دم بر جان نذران که بنی کفایت و خجرا
تا مرئی است و از کز نه است می که نظم آ
و کبر تر است و از هر کتاب منقش آنکه قباب بنو کفایت

ام قلم

همه گفته اند و غرض از این لغات پارسی است که در
شعران را که فاضل بودند و لیکن لغات پارسی
میدانست نظیر آن شعر کتابی که در دهان کلمات
معروف بودند پس فرزندم علم علی او حداد شیر
دلم سپار الجبر است شعر ادا هم اله غره از من که ابو
منصور بن علی بن احمد الله ربی الطیر ط صانه
لغت ماست خداست چنانکه بر هر لغت کلام بود از
تدل شعر فاضل از شعر پارسی و آن
بود با و بیت و بر ترتیب حروف الفبا

سوم پس بنگرید تا آخر حروف آن
لغتم که ام است از حرف های بیابان حروف یاد
نویس تا زرد چایده و استبداد الف کرم و ترتیب

تا حرف یاء و اعراف **باب الف**
ا در آن دره باشد انهم در آن یازند و از کما

یا از آن خواب و مانند آن بهر امر گفت **پیت**
چنان بندر باورش ماه نویدار و چیرا من گم کند

گاه خواب خوش است **ا** و دیگر مانند بود
چنانکه گوی شیر است و خود است و ترک است

ایمان

دقیق

و مانند این **والله** بزرگ بود و بقدر و بطنه و دوی گفت
پیت چه مومن و ثمن است پیت با دین چه
کردن و حستان و الله هم سال کما کردی
خوابم چهار بیان را گویند و کرد هر سار **پیت** با هم
تو را که حاسد است **پ** پیرایه کند است و حله
کما **ا** و دیگر بعضی گاه چهار بیان و
گویند و غیره و بزبان ما گفته و خوانند پروا
فراغت باشد و سر اسیم را ناپروا گویند
کما البطل و **ا** این لفظ کلمه است بر

پهلور و فداش کف باشد و استاده
 ستایش و قیصر گفت **میت** خوار ازیر
 تو ام خدا در من کتم از دل به براند **ستارید**
 کم شده باشد چون زید زید کردم بغیر از هم
 و قیصر گفت **میت** امیر جهان شیرین بر شام
 اگر زید اندر پیکار **مر را** فال **یک مرغ**
 فال بد **مشت** سیردان بود تا زبان جبهه گوشت
 گفت **میت** بوقت کار از هم دور ز نام و
 ادب فلک ز کردن آویز شفا و نیم کند او **بنا**

چه در چه روید و ما در بود **نقوش** سزا به کبرال گفت
 هویدا سخت پیدا بود **کیتا** ناطق بود رضا
 سر غرر گفت **میت** و هر هم زندگان ترینه بود
 به تو کیتا سر کفین من **متر** و حدیث دان
 باشد **میت** نفس زنده ات و زنده صفت
 ابراهیم بود و سر دزد گفت **میت**
 چه کلین از شمشیر بنهار و عکس **القد**
 شایخ او سر و راج کشت **ستاخوان** **نوا**
 یکی **نوا** غسان کران است **زید** و **لو** انمیر

سازگار در شغل مردم و دیگر که که او
بگر و بگر کی کند از کینه فله فی لوات یعنی
که راست هفت گشت **میت** بنده است
همچو کار مرا تا دم نزد زلف از بند است
و دیگر نام پرده است از پرده هر سیر
از درها از دالدر کند اینست و بدو
و **شاه** و **شاه** شاه و شاه که در
زند باز سباحت کند و **خ** **خ** **خ**
بدو **میک** صبور بدو **شید** و بدو **شید**
لک

کردن سینه شد در غایت خیر زبان بر پیش
بریان کنند و بگردانده **چلیپ** صلیب
همان دمان پذیرد و **بیت** یعنی اگر نباشد
او **او** از نباشد **کوه** **کوه** **کوه** **کوه**
خواند **کیا** طایع باشد زبان فله سینه **کوه**
کردن باشد **عوض** کار و کسفت باشد **افرا**
اشرف و زبانش **لطف** پیر لقمان در علم
از دینان **کی** سربان باشد **کر** **کر** **کر** **کر**
است **روین** شمشیر هر دارا کند

فردا **سند** سخت بود و قشنگه **فرا** که
روا **آهسته** باشد **کفا** شمر در **خ** باشد
فراق **فرقت** چهره باشد **شنا** که
کران **بها** بود **نرا** دیدار **سز** که **دست**
باشد که **بیا** رفته و **عظیم** بود و **پیش** خری
یا **کشته** **کیمیا** **حیت** **عقل** **آهسته**

باب الباء

تاب کی طافت است و **یک** **سج** است که در
حسن و **رشته** و **لف** **نکوان** باشد **یک**

(۶۸)

فردا **نود** باشد و **بر** و **یک** **سج** و **یک** **سج** باشد چنان
عنصر **چهار** را در **سج** **نکوان** **کوبید** **یک** **سج** **متاب**
نلف **نرا** **سج** **متاب** **کفا** **نرا** **سج** **متاب** **نرا** **سج** **متاب**
بتاب **یک** **سج** **نرا** **سج** **متاب** **نرا** **سج** **متاب** **نرا** **سج** **متاب**
کفا **نرا** **سج** **متاب** **نرا** **سج** **متاب** **نرا** **سج** **متاب** **نرا** **سج** **متاب**
دار **پس** **سج** **نرا** **سج** **متاب** **نرا** **سج** **متاب** **نرا** **سج** **متاب** **نرا** **سج** **متاب**
نرا **سج** **متاب** **نرا** **سج** **متاب** **نرا** **سج** **متاب** **نرا** **سج** **متاب** **نرا** **سج** **متاب**
نرا **سج** **متاب** **نرا** **سج** **متاب** **نرا** **سج** **متاب** **نرا** **سج** **متاب** **نرا** **سج** **متاب**
نرا **سج** **متاب** **نرا** **سج** **متاب** **نرا** **سج** **متاب** **نرا** **سج** **متاب** **نرا** **سج** **متاب**

یغیر تاره چون سیراب تراب ترشح بود
 آب در غم که اندک اندک از کوزه و غیره پالایش
 گیرد و تیرا بدیرون **ملک** یغیر از راست
 بجای دیگر بشکستند **لغت** **پت** یا بر
 پیافیه زد و پی بر این مثال بود درم که بر است
 و از راهش آن **ملک** **درب** آن دار بر
 باشد که در بام بلوچستانه و نقل همه بر روی
 بود و در **لغت** **پت** بام باران بر خور
 کنی از لکه انیت که در بر بام **باب** خالص

نور

بود و غش **فرعی** **لغت** **پت** نیست بر آن
 چهره که آلوده باشد به زین زهر ترالیم از زده
 و نابی **شباب** که بر است خرد و سبزگون باشد
 و لیکن **شباب** باریک چهره افند و شرمند
 با زربا و کان آن **ملک** **درب** **لغت** **پت**
 چون پهلوه و یافه بود و در **لغت** **پت** **باب**
 بر عذاب و تیرا شرا خضاب و تکی قصه
 که در **لغت** **پت** **باب** **لغت** **پت** **باب**
 سنگی با از زین غیر از اید بطبع خوش از آن

و بسیار را بدین شکر علی گفت **پست** می
 رود با کار و لذت کثیر و زهائی بد و اندون
 سهولت **دکاب** دارد و هر باشد شکوب
 اچالی است از لذت و غیر و ماست کنند
 تر باشد **عجسته** شکر کبرید
پست پسده کند و به شکوب درش
 بر آن شد کم کثیر شکر **پست** یوب
 با طوفان شد **پست** یوب چون
 هم رسد و شکر هم کید با پیل و پیل

دکاب

کوش را اسب جدا شده اصل آن است
 که از کسی کسی رسد **عجسته** گفت **پست**
 پیر و اندون است و هر مرد افند چون پیل
 است **شیب** و **پست** سرشته و درش
 قریب کند و در **پست** گفت **پست** شیب
 با و از او از **پست** شیب و فرزند او سر ترازد
 شیب و **پست** و **پست** کثیر باشد سر ترازد
 اغیر است نه **پست** شیب و **پست** گفت
پست لغانی سر کار است و **پست** کمدان

همه راست بپند در یب شیب بکوه سحر
 رشته آریانه بود ویر آشفتن باشد
 شیب رفته باشد زین زینای و خدی
 شیب ترس بود غروب دانه اندر
 رب کردن راجع دادن بود بکین ماعجب
 لب اندون رخ بود مراب زینش در
 بود که از هر آب نماید میکب از راست
 بکثر شدن بافریقش بکثر بود میکب
 صبر بود از شیب اشتر برست بود
 بفر

جب ز فاش را گوید لب بکین
 چیدن است و میکب بکین کوشش
 دین باشد یب سیه بود زبان سحر

باب النساء

لب پاره بود و لطف بود باشد لب پیکر
 لب ریت ز رخده و سبک بود ریت و کردن
 ز در سبلی و پهلوز ریت غلت عین بود
 رت چن تهر و سینه بود لب مکس
 انگین بود و اغنر ز سحر فووت سحشیر

کسم

دول این غمباران بخت پر گشت چون
 معادالمرور و سباده در گشتی گشت **بیت**
 رود که استارش عیان جهان بود و صد
 از دلقق کز یک گشت **انجاست** جزیره
 را که دیند با **نجات** است باشد که سپارد
 کوفت **انجاست** جابر ای هم که فتنه باشد
 غصه گشت **بیت** شریف از مدح دریا
 به رسیدن نزدیکی **انجاست** رسته
 بود چون صف **غوث** بر سینه بود
 ۱۰۰

هزارا درود کی گشت **بیت** بکر ماه درون است
 غوث **بیت** بود و قریه کلان بسیار گشت **بیت**
 آثار جلالتان باشد و آن چیز بود که در جامه ناله
 تا آید شود و صیقل گیرد **بیت** شیر باشد
بیت است نسیم بود **بیت** است نقد بود
 جفوت خدا کند باشد **بیت** رحمت رحل
 و نباشد **بیت** است استیلا که بدان
 ماه کینه دیگر چون غمت گشت **بیت** نشسته
 چرخ **بیت** انجا که ناله بر بزم شراب

رستا

بیاید **انست** نکال استندار باشد
بت چیز باشد که باین راست کند
جت چاک باشد **انفت** پروریه
عنکوت باشد **افت** غم و غم بود **عنفت**
کشت کشت **ججت** **ختم** **الک** باشد
کت کشت باشد **درخت** **ترو** باشد
از هر کوه **ججت** **جهر** به قیمت بود
بلد باشد **خاربت** **ژر** باشد **دشت**
یکسانی باشد **(تانی)**

باب پنجم

تدج بکند مشغله باشد **آراج** غارت
بود **در تاج** که در هر کجرا خوانند فان گیاهی
بود که در کجرا **دسر** بهر سوئی که **آفتاب** در آن
سوی میگرد **در برج** **نقلی** بود که در خواب میروم
افند آن را **تاج** **کلاه** **سرخ** **خاند** **فلج** **غلق** در
باشد **الک** **کله** بی بود **آستین** **بر** **سپید**
کرده **سفایان** و **فعا** **عین** نیز دارند که بدان
پادشاه **کشته** از **مندان** **عنصر** **گشت** **پت**

نخبند آراج در ششرا و بلک گرفته
 کشش را **خج** کوئی بنی فراموش
خج نفع باشد و از طرب غصه کرد پ
 مراهیم ملک سپاست و خج همه نان
 تندرست و اندست **خج** نفع
 کوشن بود آ **خج** بده کاه دست پیر میان
 ساعد و بازو **خج** مایه نور زری زهر
 کز زخم نکند و بیشتر در معادن و باغ باشد
 شهید گفت **پ** مار یغنی اکثر و کینه
 نکر

باده
 کوشن بود آ
 ساعد و بازو
 کز زخم نکند

نوبت با افراسنت هر روز **خج** اسعد کوه سفید
 باشد کینه کرده بکشت یا چرخ که رسم اول و در **خج**
 عصب در و ده دمانه آن بود که فراموش کرد یاد را
 بار **خج** و جنبه و نیز کینه زسمانی باشد که کوه کانی
 هر روز ششرا بریم بکند و از جانی در او نبرد و در
 میان آن نشیند و از بهر این چنانکه پایا و برود
 انزاسری سالجاق کینه **خج** اندوشن بود و **خج**
 گفت **پ** میلق و شمع که دشمن می و فرادان
 در ستارها از اندکی **خج** پیرامن و کانی باشد

بود عا و گزند **بیت** کنده و بی قیمت و بی پیمید
 و ریش را که در شمع **لوح** معجب و حق
 بود **لوح** سبده خاکیست که زبل کش طیان
بیت صد کج پرا ز که عفا کرده بران ریش کفتم
 که بران ریش که در غلام همسر شد **لوح** زاکسیه
 که زنگه آن دارنیش **لوح** کب سبزه بود که را
 گویند که چشم بود و لغز و دوشته و کسی گوید
بیت خروشان بکابل هم ریش زال و فرشته
 لغز و برادر و میل **لوح** خزینه نه سیده بود

م. النور

بود النور **بیت** نظر اخلاص که انکار بود
لوح بلی و صلح را شکر و بر دست عصمت
لوح و سحر لغت و هفت زده و بر زمین اندر
 کنده چون خانه نیز بر رودی **بیت** شوبان
 چشم اندان چهره بر **لوح** ز سران سجده
 پروش شود در **لوح** و غنم با غنم انکه است
 که را با نیر کش را نمانت لغز و حجب بی تا
 بخند **لوح** بخند بود و کوف نیز گویند بر اسفوش
 گویند **لوح** اهل بود و صبر گویند **بیت** آن توی

که رفته بود و رفتی کج و بدیج و دان که کمال آید
 دل آفرینت کند **کج** خیر زمان دردم باشد
 شهید گفت **میث** افدا که سر و دیش قد
 چند زبان غم و زان کج چنان بر سر و در دست کج
 سیاه کج **کج** گفت که این پسر و کزین
کج لفظ باشد که بر آید و فغانند و زور
 گفت **مژده** و اما را گویند که داند گفت هیچ
 نادان را دانند و گویند که سخن شیرین از
 او شنید و بر پزیرید و نشود که کفر به علم
 کج

کوه و تابش که است گشت **خج** چرخ
 پاره کشت **سرخ** بود بر سر خود و بر سر برتری
 طاق ایلان و بر ترکب نیز گویند و کج گفت
مب سپهر کج را کج و کج و کج
 جند برانده **خج** **کج** کج باشد به پشت پا
کج خمر بود بریده دم **سج** مثل یک
 شب بود **خج** و به فایده بود و غریب بود
کج آتش بود و چیز از جای و کج از جای
 کشید به **خج** **کج** صبح باشد و خج

صبر و صبر هیچ راست باز کردن بود و چنانچه
علم نایزه و مانند آن گزیده هیچ کرد و اگر چه بر
زین افکار راست بایستد گزیده هیچ کرد
آماج معروف است بر هیچ آتم باشد که بر بارگاه
یا که در دست آوردن بر دست پند هیچ
اندرون دانه باشد هیچ فروش انداز
وزنج دانه باشد احادمانه (حلوینانه)

باب الحاء

کاخ گزیده هیچ منقطع است

۱۹۰

بود و دیو لایح جابر و سوار بود و راز آبا و جد
انجوخ عین گزیده بود و شمر را آنچه بدین مانده
انج ای غلط بود و گزیده چشم بر آید و آتم
بنا بر فرض گزیده عماره گفت است همواره بر آتم
ان چشم فراموش کردی که دوم آنجا خبر خانه گزیده است
سین قد راست است چون نایزه و مستون
و آنچه بدین مانده فروخته گزیده است هم آورده است
سین سین سرایره برکنده و صفای مع
سین نیز گزیده هیچ است و گزیده

رشید **خ** لکمر لور سنگین براسبان
 استر اسب به نام نهند تا دم نژد منجک لک
 بت لکمر خور و هم نرغ به لکمر تن پی
خ در هشت لک لک لک لک لک لک لک
 لک **ب** عشق لک لک لک لک لک لک لک
 عشق نماند این هفت **خ** لک لک لک لک
 خانه به نام پیوستند و انفریب پیوستند
خ سجاده لک لک لک لک لک لک لک
 در چهار برآید به نام برستی سیده **خ** بهر

بود از نیم روز و امدم هر را نیز لک **خ** و نیز لک
 سخت بر لک و غیره **خ** ناله زار و خرنه لک **خ**
 بیاز لک لک لک لک لک لک لک لک لک
 شرم مردم برآید و برآید **خ** لک لک لک لک
 طغنه و نیز لک لک لک لک لک لک لک
 بود مردم در مسجد لک لک لک لک لک
 نیز یافته و در **خ** لک لک لک لک لک
 لک لک لک لک لک لک لک لک لک
خ لک لک لک لک لک لک لک لک

چک
 (نویس)

از رشود پس گرفته شود و بدیج صورتی باشد
زشت که کوکان را بدان ترسند که **بهر** دفع
را کویت **ختم** راست باشد چه نرسند و
بیر **سلاح** مسخری باشد

باب الدال

راورد جامی بود شسته شسته دفر از رشت
 و تیره عمید گفت **م** الله انظر انك قد بددت
 ره ارم : بدنه انور ز راست بر به شمع و راورد لید
 لجم باشد دفر گفت **م** از انکه مدح تو گویم در

گویم در است **+** مرا بخاریند سر شمشیر **کیده** **آورد** **جنگه**
گرفت بیدارت و گوهر کوبید میان در میان زان
در کس که **بیت** نهادند آورد ظاهر بر سر **+** در جنگی
ببرداران خنده کرد **جنگه** کوه خفت و گوهر عام **+**
کس که خوانند در کس که **بیت** چنین گفت
واند از خان **+** کس که برینا از خانه **+** نچند نور
در خانه باشد **+** بر او **+** چینی سبزه که **+** کما **+** انیس
افتند و در کس که **بیت** **+** و از او **+** بر او **+** خانه
بنشین **+** و در **+** زان **+** زان **+** و **+** پاره **+**

س یور و ان کور که کرده ماه آینه با شمس و سائر سال که
 پرو و شرفی گفت **پیت** بخوان کب و دنا شمس
 که چهاره سوادند در تاب **یک** هم چرخه در دار
 هر شمس **یک** چرخه س یور و در که و سبب در وقت
 رور و دله را که نه فر **یک** کس که **پیت** اگر سله انی دنا
 بنام **یک** سائر قرار دند را در حله همانها آورند چهار
 سینه یور و در **پیت** گفت **پیت** س یور و
 هم چرخه در **یک** که با تو و با تو و تو و تو و تو و تو
 پسر که نه یور و در **پیت** گفت **پیت** معذرت است ایامه
 ناز

س یور و ان کور که کرده ماه آینه با شمس و سائر سال که
 پرو و شرفی گفت **پیت** بخوان کب و دنا شمس
 که چهاره سوادند در تاب **یک** هم چرخه در دار
 هر شمس **یک** چرخه س یور و در که و سبب در وقت
 رور و دله را که نه فر **یک** کس که **پیت** اگر سله انی دنا
 بنام **یک** سائر قرار دند را در حله همانها آورند چهار
 سینه یور و در **پیت** گفت **پیت** س یور و
 هم چرخه در **یک** که با تو و با تو و تو و تو و تو و تو
 پسر که نه یور و در **پیت** گفت **پیت** معذرت است ایامه
 ناز

که ز آب میشد برید و در میان نخل و انار و غیره
بیت نه دور از سر راه روشن و نه دور از آب
 هر دو کند **خند** گیاه است بر شیب ایشان و بر
 این گیاه خوانند **شربت** نه در آن میوه انداخته
 فایده نهند که در آن میوه شیرین کند است
 آب کند جاذبه که راه صید در آن میوه انداخته
 و این گیاه را **سکیم** کنند پیای میوه در آن
 دارند و میوه را با آن میوه در آن میوه انداخته
 بود آرد و در آن است از سر و پا بسیار **خود**

ک

که بدست سر انداخته و فایده نهند
 نه روز از سر راه روشن و نه دور از آب
 هر دو کند **خند** گیاه است بر شیب ایشان و بر
 این گیاه خوانند **شربت** نه در آن میوه انداخته
 فایده نهند که در آن میوه شیرین کند است
 آب کند جاذبه که راه صید در آن میوه انداخته
 و این گیاه را **سکیم** کنند پیای میوه در آن
 دارند و میوه را با آن میوه در آن میوه انداخته
 بود آرد و در آن است از سر و پا بسیار **خود**

اسامی

کجاست که بازند دیگر شده و هشتاد و هشتاد و هشتاد
 کشت بدوم اندر خود زانمانه شده هاست
 نرو چه شمع شمع شمع هم چه نرو چه نرو چه نرو
 بود برینان هر شمع شمع کشت بدوم چه نرو چه نرو
 که نرو چه نرو چه نرو چه نرو چه نرو چه نرو
 اندر سر از کوهها رفته کوهها هم آمده بوده
 کند یافت باشد که نرو چه نرو چه نرو
 که نرو چه نرو چه نرو چه نرو چه نرو چه نرو
 خطره که نرو چه نرو چه نرو چه نرو چه نرو

اندر باشد که در محول بود و هشتاد و هشتاد و هشتاد
 چه شمع شمع شمع شمع کوهها کوهها کوهها
 نرو چه نرو چه نرو چه نرو چه نرو چه نرو
 و آنچه نرو چه نرو چه نرو چه نرو چه نرو
 اندر سر از کوهها رفته کوهها هم آمده بوده
 کند یافت باشد که نرو چه نرو چه نرو
 که نرو چه نرو چه نرو چه نرو چه نرو چه نرو
 خطره که نرو چه نرو چه نرو چه نرو چه نرو

نهانند **فغنه** جفتی نشدند یک و چهار کرد
ترو آن باشد که گویند از راه و رگ و خور و کل
غنه آن از نه بود که به دوشیره دهند و دوشیره
نیاید **فغنه** چهره بود که بر دشت چیداش خا
خشد که چه در کلاب **بکشت** رشت باشد
باغنه چینه زده باشد که بریند لغیر مملوح
رغنه بکشت مدینه

باب الدال

آمار آفرین بود **فاد** و غنه باشد لغیر غنه کشت

بکر

رباعی داورانند غلجواج نیز گویند **فجسته** کشت **میت**
در اندک خا و چغنه نیز و بود از لغت کشت برود
کینه لاف و ریاضت شد و نرم **بکشت** و بریند
از کل برینم نهاده بود و بکینه برآورده است و مله و کرده
است هر کس و داور که بریند بهر سینه لاف باشد
نهاریه چنان باشد که گوئی بر سینه از غیری
بنده و بنده باشد گویند از سینه و بریند بهر سینه
دانش از عاشر گویند **فاد** و غنه کشت **میت**
هر ستم باین دو است **فاد** و غنه **فاد** و غنه

و سینه بسیار بشد روح چکا و اصل بشد
 کھا گفت بیت ایست که بخشم بر در او این
 بقدر سیه روح چکا فلان و چینه دانسته در
 فلان و فلان و دانسته که این و چینه و چینه
 گفت بیت روزی گفت کشته در او و در
 سوزن فلان و چکا و دیر چینه پیش از
 چکا و گوید سر که این چکا و دانسته که گفت
 بیت پادوران دیده با سر چکا که این
 از این سر چکا که این است که سر چکا

5

هم کرد و دل و کلمه با گرد سخت شود **رشت** یا غیبت بد
بدر رود و **گفت** **بیت** بنابر کرد غم عاشقی
نظاره این همه **رشت** از روز و نام و خبر بد
سروا شد و **بیک** **گفت** **بیت** دیگر تمام گفتن
هم شاد و دل که **رشت** کرده باز در غمت سرور
هم به قاصر گرانم بند بر از و نیندیکدنی
دارد **رشت** و **فریفت** شود و کلمه نصود و هم تفریق
عز و **فریفت** شود و غنود و خواب اندر شد و
دور روز مادران است و هر که **گفت** اگر

بهدانی ندانی نماند و در اردو زلما در انهر خواست
بگفت نصرت من و خنده سر انشت تقم و
 انشته در گفتد که گفت چیت یا هم محل
 پیش من که هر فرشته و برزخ پلعه شلعه
 زو بشکند **شید** و **خود** **شید** آفتاب است و
 پوز دیده باز خفتند نصرت که انتر از سبک
 براید و در او کبر و برتر که قار که دیده نیر که سید
 منجید **گفت** **چیت** که بر گفتد که هم هریش
 بگو که به پوز که در که در بانه زنا انتر **شاید**

چمن حفت چون کار بخت کرد و نصرت که سید **بگفت**
 که سید باند او را نصرت بانه **و** که سید باند او را نصرت بانه
 شد بش چار چاره به چرخه در گفت **چیت**
 یکده که چه چاهم شسته و رخ چاره به چاهم شسته
 صانع بر که نه چاهم شسته و رخ چاره به چاهم شسته
چیت در خان که گشته اند ابر به پندار به
 نیمه کردند ستر **پهلو** چاهم شسته که گویند ستر
 در حق رسید چاهم که تر از انتر **چیت**
 از گفتد ستر زو که گویند پهلو ده شتر و بر به

نتر کنیک لکشت سبب جواز رفت پیداری
 نخواهد کرد و بدو نم و نخواهد شد حق و اتم که هم انجای
 بر مردم نماند زهره بشوید عالم بود که کند
 اتم تر نشد که در دست پادشاه بود بسیار در چوین
 فغانم و بعضی سپاه سالار در خنیه
 گفت را در شتخو غیر نماند شید و
 شیده بهوش بر شوق فوید لدا شیده
 بدر کسر لاله که اکامه بدو نماند فیده و
 گفته اتم بار شده بشوید غیر تحسید
 و

خایه غیر بران ریش کرد خاز میخ
 شتخو سرمای کشت به اگر که را سر نماند
 کوید شتخو در برز بوزینه است
 حق باشد که اشیاء در مانده است
 اشریت به ترا و احد و شب است
 باب آراء

ز غار بت بود بر شتخو
 بت فرجانه شتخو بر دل و جان
 شتخو فغان فرجانه است ز غار

تیز و جوشان شکار کار بسیار بشمار که مجرای خاندان
لغت است که طاعت عالمه که گزشت و ضعیف
در است که که همه سحره شکار که فرودار خانها
بستاند بر باله و لغت است آن که به نیزه و تپه
که در هر روز و هر شب که شکار نه در ارضه
و فرودار تارک سر شکار نه از باله تار شکار
بشمار که هر روز و هر شب که شکار نه در ارضه
بشمار که هر روز و هر شب که شکار نه در ارضه
بر در که که است که به در هر روز و هر شب که

۳

نرسد و از نیزه بر سر شکار نه شکار شده
بشمار که که است که به در هر روز و هر شب که
بر و اندر و نه شکار نه شکار خشت و مرغ است
نزد که که است که به در هر روز و هر شب که
و فقر لغت است آن که از آن که در هر روز و هر شب که
تیز بر باله شکار به در هر روز و هر شب که
تیز به در هر روز و هر شب که
چیز که که است که به در هر روز و هر شب که
بر در هر روز و هر شب که

است که در شش بر لبه خود دارد و آنست پیش
 و آن سینه که چو بخت بخت بخت است **بیت**
 آنقدر نفس که گوئی و دوزخ است از شما
 شد **خفا** است **بیت** در آن گفت
بیت از دانه که خفاها و گره زانهاست
 را بداند که **خفا** است **بیت** در آن گفت
 مهر است بر دینارم و عمارت بر چوب و دم
شد کار یعنی بسیار زده بشمار زین
 کاواشته زده بود و حرفت **بیت** در آن گفت
 لم

باشد که بهر شتاب هر دو سینه و منتهی داشته
 بشماره بادش چون از آب فرو آید بر آینه
 و شمشیر است و در آن روز صعبه بر سر عصر گفت
بیت که گوئی که سراسر ایشان بر سر فرستاده
 آفتاب **بیت** در آن گفت **بیت** در آن گفت
 که که هم پیش که کشت را **بیت** در آن گفت
 بشماره گفت **بیت** در آن گفت **بیت** در آن گفت
 خواب شد عمارت و گریه باشد سایه شمشیر
 بر لکنار **بیت** در آن گفت **بیت** در آن گفت

به نام است **سپار** بنیامین ماوراءالنهر چو
 بود و بنا بر معصوم و در کافیت **پت** از نام جانم
 بخیر تو چو زاده **سپرده** زیر پیر اندر **سپار**
 و دیگر کار نام که زینم شکاند کس **سپار** کفیت
پت ترا گزینم در بسته پوع **سپار** گزینم در تر است
سپار **سپار** کاپی **سپار** **سپار** **سپار** **سپار** **سپار**
 بنیامین ماوراءالنهر **سپار** **سپار** **سپار** **سپار** **سپار**
 را نماید **سپار** **سپار** **سپار** **سپار** **سپار** **سپار**
سپار نام خدایت و در کفیت **سپار** **سپار** **سپار**

۵۰

چهار گشت و در بار جسته به پیشان چو ویزان
سپار **سپار** **سپار** **سپار** **سپار** **سپار** **سپار** **سپار**
 کس **سپار** **سپار** **سپار** **سپار** **سپار** **سپار** **سپار** **سپار**
 حوصله مرغ باشد **سپار** **سپار** **سپار** **سپار** **سپار** **سپار** **سپار** **سپار**
سپار **سپار** **سپار** **سپار** **سپار** **سپار** **سپار** **سپار**
سپار **سپار** **سپار** **سپار** **سپار** **سپار** **سپار** **سپار**
 کس **سپار** **سپار** **سپار** **سپار** **سپار** **سپار** **سپار** **سپار**
 و یا در زندان بود و یا بهر کار گشته **سپار** **سپار** **سپار** **سپار**
 که چو **سپار** **سپار** **سپار** **سپار** **سپار** **سپار** **سپار** **سپار**

افکند هم آتش همت و گیسو نه چو سنجاب و چرخ
 هم آهین است و گیسو نه چو سنجاب و چرخ
 است یغیر زنب و دیگر نام پدر استم بود و دیگر کفر
 بود و زال را از رحمت سپید سر گفتند و تفر گفت
 حجت همه نوهار آید و تیراه و جان کاه بر نماند
 کاه ز کردار در کده بود و عصر گفت
 هزارم که در کشتن از کشتن و پیروز و پیروز عالم
 هر دشت و کوه در آید و یقین است کفر
 یغیر کیمانه بود و دیگر کفر گفت و تفر مار را هر چند

م

بهتر بود و در چو سنجاب و چرخ و کفر سر و دگر
 بشکم در او و دغ و دغ است کنند مانند غلغله و بعضی گفته
 اند که جان کاه بود که در او دغ و کفر سر و دگر و دگر
 و تفر کیمانه و تفر کیمانه است و تفر کیمانه
 در حجاب شده است و چشم دار که فرود و
 در کفر و تفر کیمانه و تفر کیمانه و تفر کیمانه
 در اسب بسته بود و دغ و دغ و تفر کیمانه و تفر کیمانه
 که بر کوه و دغ و دغ و تفر کیمانه و تفر کیمانه
 گفت و تفر کیمانه و تفر کیمانه و تفر کیمانه و تفر کیمانه

و دلا را از تو بهره نایح دیگر که بر تو آید و تیغ که هر دو دارد
 در هر گشت **بیت** پنداشت تیغ پنداشت
 و هر حالت از مشرب پنداشت **بیت** شیر
 بسیار از او دست کرد چنانکه **بیت** بر دل
 گشت متعلق از مشرب **بیت** شیر
 افکند چنانکه اسر که بود بر تو پنداشت **بیت** شیر خانه را
 نیز که نیکو داشتند از آنست **بیت** شیر
 لغت بر اندر **بیت** شیر مغربست **بیت** شیر مشرق
 است که دور مردم را نه پنداشت **بیت** شیر

بود مشرب **بیت** شیر و آب را بود **بیت** شیر
بیت شیر مشرب **بیت** شیر و آب را بود **بیت** شیر
 زبان را چنانکه از مشرب پنداشت **بیت** شیر
 با **بیت** شیر چنانکه از مشرب پنداشت **بیت** شیر
 یقین **بیت** شیر چنانکه از مشرب پنداشت **بیت** شیر
 کاه **بیت** شیر چنانکه از مشرب پنداشت **بیت** شیر
 شتر چنانکه از مشرب پنداشت **بیت** شیر
 فایده **بیت** شیر چنانکه از مشرب پنداشت **بیت** شیر
 را **بیت** شیر چنانکه از مشرب پنداشت **بیت** شیر

زنده بآید بر سر عهد و در کاف **پیت** من کف
 پیش تو دکن پیرایه تا زنده بپریم تا بگریم
 شهرت تر یک چمن که علفان خبر در آفتاب
 آرد **سفر** خانه در کاف که جمله نام او تیغ
 بشم قتی نیز که زنده بگریم **پیت** چمن
 که ز پس آید هم رفتار ما به بفرمانم که با پس
 اندازیم **سفر** که کشت تر به در عصر کف
پیت دلش تر زین کده درشت پیش
 در در **سفر** که زین چمدان این باب کده لره

در **سفر** که زین چمدان این باب کده لره
 مادر خالدا این **پیت** که شکر شکر
 کف در کده که در بعضی کاف علف **پیت** از تو دارم
 هر چه در خانه نفور **سفر** از تو دارم از کده در کده
سفر در و شد **سفر** هر چه در علف و طیان کده
پیت که در سیاه بیدار نشود **سفر**
 تیر شکر **سفر** که زین چمدان این باب کده لره
 زفت و بخور در و زرد **سفر** که زین چمدان این باب کده لره
 فلک که زین چمدان این باب کده لره

زکوره خلیفه ابد القاسم از شدت در بر کشند
 سر قیامت زکوره سیر شش درم کنند
 چهار دانگ بدو در کفشت **بیت** خدایک ریگان
 اوده سیر و زکوره شش برادر زکوره در لیر سیر
 هفت نفع است ۱. سیر که از کان چاه ۲ روز سیر
 ۳ چون سیر شش و عصاره خانه را با هم ۴ عطا
 ۵ ماه سیر و فضل خزان ۶ نصیب بدو
 بهره و بخش ۷ سیر بکشد ۸ زکوره یک سیر
 روز بکشد روز چهارم بدو **خمس** بدو و ده

۱۲۰

محور

و چوبد آرد زکوره و کفشت **بیت** آلت ریت و
 مسینه بدو آرد سیر کفشت بدو و عصاره کفشت
بیت و لیکن روانم زکوره سیر شش و درم چهل
 تو بکشد سیر شش و **بیت** بدو سیر شش و زکوره ابد القاسم
 عصاره کفشت **بیت** نهانم در حضرت چنانکه از بهر
 نیم و انواران آید از در قیاس **بیت** شش و
 طالع و سده را بکشد ۱۰ در میان بهر روز آید بدو
 مهر نام خورشید است **بیت** چهار که بشمار راه
 بکشد و در برابر راه هر روز **بیت** آید و شش بهر آغار نم

بیت

بشم که بر شتر فرو شود ز غار لغو و فیل بود شوار
 آشوب بود دور هر شید و را بلیه آید آن بود
 مرغ جانی بشم که از آنجا آب رفته بشم و هم جانی
 پاره مانده بشم آنرا خیز بر و که در جهان ماند
 آبار یک شود و میفرید در دور و غلغله پر ریشا
 نخل خیز بشم بیکار جلد بود پیکر صورت بود
 خشن در پدر و نسب بشم بر اندر پسر شتر مار بود
 بچاره ملاست بشم بیکار و هم بشم خیسو
 صراط بند و سایر بهشت بشم سپهر آسمان

۵۸

بیش

باب الزام

هزار پیش و سه پیش چن کالج از چو
 بود که در است کاه و خرزنده کلاه نیز کوبد و دیگر
 نزلت و دیگر پیا بود رسن اندر یستم وید و کس
 هم گشته و عمارت بدان راست گنبد و بزرگزان
 نیز زمین ز رگه دیگر کوزه کمر مشک بشم یا از آنرا فقه
 خواند که از پیشتر بشم و سخت داشت و پیشتر زمان
 را بشم کاه زان که در کوه نیز قریه را لرزید که باز آن

را در بند **خار** چه بود که در وقت شکافش چه
 در میانش در نهند تا در شکافش شود کار بن
 خوشتر و لبش **مار** کاف بود و لبش کاف آمد
 چهره اش از چوب و دیوار و غیره **بک** از بند در **بخت**
 کین که بود روز جامه پوشید و کتیر و کمال
 بود چون زهر اندر کشیده شد مرغی بود که چک و
 لاشه خسته بود و اندک شواله پرید و در کشتن
 پشته بود بر زبله بود و باله **چرخ** غول بود
 انکه از آب بلند شد و قاصد کتیر کرد و باز غنچه
آبله

گویند **شرف** فرو خیزد باشد **فلور** و منور باشد
فلور هر طعنه که بنواهد بر او **سجور** سر غا
 معقار بود و جان در آن **بک** را بعضی پیران و پنهان
 و این لفظ مستعار بود **کار** از آب بشک در زیر
 ریش **ارچاه** بچه برده **بهر** تخت بود باز
 از شیر بود **بیت** بچه سید باز آمد و هم فرما نمود
عطار بر حسن ساختن **سید** **بهر**
 جان در پشته **بخت** چنانکه کتیر و در زیر و کتیر
 را که **شکار** از مد **راخ** پیر و کتیر از پیران کتیر

صفت

جلوس مقتدر **بیت** در این روز ندان
 بسته ششم **ب** اگر نه زلفت شکسته بود جلوس
 خوابدار سرع شب پره بشو شب پاره همین
 سرع نمشد ناز و لذت و چشم بزم دست در روز
 معروض است **ک** در روز بزم زلف در کزین جی
 بشو کزوز طرب و شاهر در لعل چهره بدیع
 عجب بشو کزوز جسته و باده و خیار و بخیار
 عطا و شکرانه بدو ناز متحیر و در مانده بدو
 کار و کز **ک** کلید بود بعضی از اهل **ب** جاز سیر
 کیم

سازمان

کوبه بشو چشمتان چشمتان که در آستین سیر غیره
 کوبه راز **ب** تاز طمان **ک** اندید و یک کلبه بود
 زبانه بود و زبانه چاکله کعبه بر از راست یعنی
 زبانه ناز **ر** صد و سر کزیت بود زبانه کلاه بود
 که انرا اندک کزیت و تیره **ر** کفند **ف** در دهن دره
 بدو که انرا است لقمه **ف** زبانه کلاه متعشع بود
 شکم بود و دارد **ب** سر عصبه بود **ب** بیت سفر
 خوشتر **ب** را که با دره **ر** که سر کزیت و بشو
 اند **ب** سر **ر** هوا و مراد **ک** بود **ر** استخوان

سیر کزیت

کلاه
 کلاه

مگر زنده و بختش خوانده که خدایا که زنده را
قیه خضر بود پویشی بی باله و پیر بود
غیور از غم زنده شد و بدان کلمه را زنده بود
کف زنده شد

باب بیستم

پره اسب بر شمع زنده شد و پت ناکبار
است نشانه دست بر در زنده شد
سپاس گشت زنده شد و زنده شد
هرگز زنده شد و زنده شد

۱۶۴

مصدق و تفسیر

داز و زنده شد و زنده شد و زنده شد
بسته و زنده شد و زنده شد و زنده شد
خضر زنده شد و زنده شد و زنده شد
خضر خوانده شد و زنده شد و زنده شد
بخت زنده شد و زنده شد و زنده شد
در پارچه خود زنده شد و زنده شد
چرخ زنده شد و زنده شد و زنده شد
بخت زنده شد و زنده شد و زنده شد
زنده شد و زنده شد و زنده شد

مصدق و تفسیر

۱۶۵

کله کس مرد خط به عس ختم
 و شدی به داس و داس به داس
 مغه چون آرد مار غراب ریاب تغییر آن
 هس و داس به داس قش به داس
 بهر لیس میدان به داس سر کشت بهی
 شانه نهاده بر کسیر سادنی گردان کبر
 کسیر به داس ساره شری به داس
 طبع به داس به داس به داس به داس
 به داس به داس به داس به داس
 ان

سران درون به داس به داس
 در داس به داس به داس به داس
 لیس در ابران به داس به داس
 کشت به داس به داس به داس
 کسیر به داس به داس به داس
 داس به داس به داس به داس
 نهاده به داس به داس به داس
 کسیر به داس به داس به داس
 به داس به داس به داس به داس

نشسته تیر شده از هوا سنگ گیر و سر و قریح باشد
بجای سر ترش ترش شده و شکافها را گویند
نمها بشیر کاسر هب بود

باب شین

پیشتر چون در ششانی بود از هم چیز را تراشیده
و باز پاشیده از هم تیر کشیده و سرش را کشیده اند
افعال بود و غیر قطعی چون بفکار انداخته و سرش را
باشد **عشر** عاقل تمام بشیر و لغات فقه شده
عشر که باند بود بجانده **عشر** و **عشر** و **عشر**

ما در بود و **عشر** دیگر بکسر شد است **عشر** چون
از غیر بود نه جانده که **عشر** جانده است چون باند کرد
و لیکن دست پیر را در **عشر** شده بزرگ بود
عشر بزرگ در **عشر** یاسین یا **عشر** یاسین
در **عشر** یاسین بود که بکسر شد **عشر** و **عشر** و **عشر**
کست و کوسه که از زبان پارس **عشر** کله است که
اولی از دال بود و جز این کله **عشر** صاعقه بود
عشر جز **عشر** که در **عشر** از **عشر** غانه و هفتان
بر آید چون باز جانده دور رفته و میان ما را که گویند

پوزش غار در نیایش احوال آفرین بود
 سرش جبر بر داشت بود و پهلویست
 در هر گریه پت بفرمان یزدان خسته سرش
 در آرد نمود و خواب و سر غلامش غلفه
 و شعله بود و سرش نه در سخت طبع بود و پهلوی
 کاکت از جگر سوسن که آنرا سوسن آزاد
 خوانند و بر کنار او نقطه سیاه بود و خده سرش
 خندیدن و چون مسخره بود و سرش زبان چلو
 بلند بود و در هر گریه پت در پهلوی سرش

پهلوی

پهلوی

۴۲

بود و بدست هم بود و رستان بود و در هر خورده
 خوشتر عکس بود و خوشتر بسیار بود و این بود
 ماه پیشته و بر هر چه گویند شاید خوشتر چه
 کت بحث که سپاهیان و خیناگران زخمه
 سازند راوش و او خوشتر نام سده شتی
 کت خوشتر گردان بود و خوشتر نظم بود
 خوشتر معرفت ویراکنده بود و خوشتر علم
 بود و خوشتر روشن بود و خوشتر همت بود
 خوشتر یزدان و شاهان بود و خوشتر کت

خوشتر
 ۴۱

باد در لکه در کینه و طوق بزیاده این شمع بجز این
 بود ز غیج با طرد و از کینه با صبر باشد از غیج
 شمع یکی کار ترینه و شمشیر هم پر ماه و
 شمع آتش سبک تمام سگده بود از غیج
 قدر بشم غیج و شمع سفید شدن است و پیا
 بود و از آن تر که آتش کند و شمع دیگر است که گشت با
 که از است پیا شمع شده بشود چون چرم در شمع
 این کتب ترینه و در دست و غیج بند سیاه
 که آتش بزند و غیج و است که بشود بهر اشغال
 (۱۰)

قند بشم کس غیج تا که از آن پریم یا در پاشد
 مع که آتش ترست بشم از شمشیر و هم
 شمع سر کوبه بشم پیا تر و خنده گشت
 نشست به شمع کا و دهن که آتش است شمع
 در شمع که بشود و از غیج عشق بود و دیگر
 عادت فرغایان صنم است بود و غیج مرغ باشد
 سیاه خام بیشتر از آب فشنید یا غیج و بالغ
 قدح و سر کاه و لکه که بدان هر خرد از بعضی شمع
 خوانند جیغ و پودر و در جویه شمع تکرار

سنج راست بود و نیمه دیگر از آن بود و شش
 اب نیزه نکرده قطع چون فیش باشد
 نشسته بر چمن و غیره نشسته بر چمن و غیره
 باشد که این گریخته است که بعضی بر کمره
 چشم نشسته فراغ با سر بر سر این سرور باشد
 که اگر در دل کمره سپردن خسته شود و نیز
 بارگاه بکمره بود و در آن بیدار باشد
 گشتن بکمره در باغ سرکاو باشد
 باب الفاء

۱۰۱

و داف مرغ هزارستان بود و بخت
 زن نیمه بود و لاف باز صلب بود و پسر هشت
 ستون کاف شصت بود و پسر پانزده
 بود و روف و راند بود و چون فدا و چاهر نفسی
 شکر و زنجیره است بخت بخت را بپوشد
 و از کار برین چهارک و تا در سر شکر
 هفت رگ بر خفته بود و شکر بخت بود
 نشسته بر کمره سرخ بر شکر صلب بود
 یعنی سرخ و کمره سرخ و کمره سرخ و کمره

گویند سیم درست بود و خوف بماند بود و صدرا آن
 گویند خوف کوح بود و آن جبر است از عرفان کثر
 در این بچان بنم لک خاند نف حارست بود
 یعنی کبر شرف و بهوشد روف است
 بود (فان تمامه)

باب الحاف

عالم چایم و جلد بود و آن در حاف اندر
 خاشاک زیر پا بود و از آن کاه و غیره کاواک
 میان تپ بود و کاک بخت و در آن هر بر باشد
 در

لغت کاواک و کاک

چاک معروف است به شکان در بیه لال
 لک سرج باشد و تشک نهیب گران
 است آن که خط بود و شد عشق را نیز کرد
بالوک کافر و خوشتر باشد که آن مرغ است
 دم در از سیاه و مسیحه و در کنار رود پا بود و جا
 خلیفه که مقدان بنم ایچ چار و لوارک و ده
 را که بنم هزارا که فرشته شد و چاک
 تارک سر بود از در مال نام خفاک است
مغاک که بنم در زمین و لای نیز گویند ملک

چاک

کلان با شرف **یک** چون تاج و کلاه سپهرهاست
سحر نام غلام و شاه غلامان **فک** ابله بد
 و عام زاره را نیز گویند **یک** نیز درویش و عیال خا
 نیز در خانه خدش را گویند و عیال نیز گویند
لک و **یک** بد و نیز بد و **رک** کسر و درگاه
 خد و هر روز و در هر روز چشم آلوده گویند **میکند**
 در چرخ نشسته **نوشد** زبان نادر انهر گویند
جند خند درویش و خند بد و **تند**
 تهر و چرخ **نشد** و **کاک** و **رک**

रि.

مرکز
لغات و ادب

چشمه در **وید** مجاز و یکدیگر **مکمل** قسم را
کریه آن عطف است **عبارت** در **وید** است **مکمل**
کلاه و سیاه در **وید** و **مکمل** **مکمل** **مکمل**
مکمل **مکمل** **مکمل** **مکمل** **مکمل** **مکمل**
کسر **مکمل** **مکمل** **مکمل** **مکمل** **مکمل** **مکمل**
مفاتیح **مکمل** **مکمل** **مکمل** **مکمل** **مکمل** **مکمل**
بمفاتیح بر صورت کلاه **مکمل** **مکمل** **مکمل** **مکمل**
هزاره **مکمل** **مکمل** **مکمل** **مکمل** **مکمل** **مکمل**
مالک **مکمل** **مکمل** **مکمل** **مکمل** **مکمل** **مکمل**

قبرستان در کربلا

کمان دلی بود بفرستادن این کعبه زمار و ملک بدر
نشد حق تا زود در درخت نیر درخت ناز
بنمایید در چو کعبه بنمایند یک
از او سر و نرنگه بشد و دنان بزرگ بدر
از آن روان **فیک** تیر خشتی بدر و
شده نشد عسکر بود و پت آن که
نشد فدا آتش بزدن کنده و شکار کف
اوشدان خود بر دین کشیده دیگر هر چه در آزار
کتاب کبریا هم چون قرآن سوره سوره بعد

و آن را خروغانه **نشد** قطره آب چشم بدر و
کلاه و کلاه به خروغانه نیر درخت کبریا نیر کوبید
و از آن درخت نیر کوبید نیر قطره بمان و قطره هر
چیز بود **نشد** کعبه بود و همانا **نشد** چهار نوع
کتاب ۱ و دهت ریمان ۲ و کفار ۳ و قطعه ۴
و شش ۵ است کوبیده این چهره **نشد** از وصف
قرآن **نشد** چهره کت مانتة عقاب و شپه
شرح و سپید بدر **نشد** پر دوح الصنم خاسته
و آن یکا بر بود بر شکر و صورت مردم نموده و در ضمن

الکعبه

چو دیده و هر که آن گیاه بکشد از زمین در حال
 غاوشند آن چوب بدو که به آن کار دارند
 کند بهار خانه لکت و شصت و یک
 و جزیره تیرمیت در دولت است از هندوستان
 و بکشد بر پشت مردم بود و لکت صابر را بکشد
 است هر منزله و خند هاجر از شهر خویش
 گفتند که کند شهر را و آید بر کند در کاک
 مرغ است در درخت از آن بزرگ مرغ و ملک
 است هر چهار را بدو بگوید ۴۴ بدو لکت

تیره است که هر که بکشد خانه کاک بدو
 بدو بدو که چو بر سر است از پند در میان خانه پند
 کبوتر چو در آن کند بدو غله و پنهان کردن بدو
 در چاه و خاک و خاک بر سرش کردن
 ششک بدو بدو غل و مهر کمان کرد بدو
 کبک اهل بدو بدو بدو چشم چک
 مرغ و لکت بدو آن بدو لکت شعبان
 قلم و خنجر بکشد کاک بدو خیزد بدو
 بدو لکت بدو بدو بدو بدو بدو

ششادک رکوب پرورد غمک
 ابی نام پرورد ترک بلغ کمان است اترک
 چن زبانه ترک زهره چم چنک
 کبر پرورد ازیم معیون دارنده غور و کیت کنند
 اعدا سر هایت مالم و نه زنده دست خراش و مجاه
 در اینک مخوف و نه و صعب پرورد ترک
 چو دکت که کارزان مان ظاهر شوند چنک
 از پرورد و اینک چن پرورد ترک
 غمک چن پرورد یک مردک دیده چن ترک

در اینک
 ششادک
 ابی نام
 چن زبانه
 کبر پرورد
 اعدا سر
 در اینک
 چو دکت
 از پرورد
 غمک

۱۰۰

صحت بشک احالی پرورد شک ریاب
 چهار پرورد چنک امرد بزرگ پرورد چنک
 راه سیاه میان کافور چنک چنک
 افک سکنه کالاک مبارز چنک کاد چنک
 نسخه دیگر چنک زنده چنک چنک

باب اللام

یاب کورن چنک قق زره قق پرورد
 یغرا زیم کستن و برآیدن و اینم کستن چنک
 پرورد غمک و از آن تیره چنک کستن چنک

در خشنده نه در نال پر و در وقت
متر حلت و کبر و پر بهشت پرید
عبر کرد و صد راست **بهر** طغیانه در شکم
یا من کار بر از تو **بهر** شمشاد و در
راهر و **داهول** علامت است که بر غیر نیت
در این بهشت که نخل از دایره رسیده ام باشد
نخل بهنج به و لغیر و امنت گرفته و بدو
ناقص نشین بود و بنا بر نفس خوانده **تشر**
مشیت با هر چه لغیر نام **چشما غیر**
(ح)

نخست بهشت چشم غریبش بود و غول شب کا
که سفیدان و چاه بلبان بود چون خال **سجود**
بر زلف و با بود و دل در کتب به کویه موال یعنی
در کتب مکن و غول تا من بود و در کار غول
زلف پر بهشت بود و **گل** کد بند و شمشیر
کد بند و سر و تر اندام و کار کس بهشت **شکول**
بر در کد و حصی الطبع **بشر** با ویر کدند در
بشر لغیر در آوین **لغیر** ابد و ابد ام بود و
اراشد و **شش** کلید بود و کد چل و شین

چای مرغ بود چو مرغ کلال
 چکاوک در آینه آینه نشانی کوه الی دریا
 در کوه و شرف کوه بلند و بی کوه چو کوه کوه
 در کوه کوهان چو کوه و کوه و کوه و کوه و کوه
 سر کوه چو کوه و کوه و کوه و کوه و کوه
 قطره ران چو کوه و کوه و کوه و کوه و کوه
 ناله کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه
 کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه
 والی کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه
 کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه

سپهر کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه
 کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه
 کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه
 کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه
 کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه
 کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه
 کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه
 کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه
 کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه

کوه

کوه

کوه

کرده بشم کاووم بدو که چکیده در چن دم کلاه
 قه م و شکسته شد و فرماید بایم غم
 صفره اندر بر در کمر نشسته و شمشیر در دست
 پیران از بدو خبر حارق گرم اندوه باشد
 چشم بنام نقد بدست پانهارا از چشم
 نه سر رفته چو انداز بر باغ همیشه چشم بنا
 با قدم عاقبت بشد راهیم کلاه بر در
 بجا هر صبح کرده و در هر کسند تاج بدو ستم
 و استیم آن دم در چن بود که سرجاقت فرایم

ایوان از آن ماند نیم بدو که در دست
 در در کل نیز جرات بود نیم کاره آن را
 بود با دو دم سپوده بود چن کاره کارم
 یکی ناچک بود و دیگر کند بود دم بوج بدو یعنی
 نه رسته نیم بوج بدو چنانکه دست مداف از
 پیران در درون نرم درون پیران در مان
 بشد ششم بنیاد عظیم دست بدو نرم
 آن کار بود که باز حساب خواند رام
 همان بود در درون نیم غم شش که هر ش

در خیم اسم به خواست فتم برید
در خیم علم آب پرود حسم چنان
در درلف و در جوب و جزه شم شین
در برنجیدن بجام صبر و سخت بود
کز م آن بهره بود که بر کنار حوی رویه
بر م مرغیت و شب بود

باب اول

کیان خیمه کرده و حب در میان
فانی برده کار و شمشیر بران بر زبان

در خیمه

کیان

شیخ بود ماه بر گویان نواکت که خیمه گران
رسته لیان تشریفه و در آن یوزخ چنان
از پیر عکرمه و رشده و شانی تریان
خشم آلوده بود چهره شیر و در دام و آنچه بین نامه
ترکان گیلان نزع بنده بوکان رجم بود یعنی
زندان سوادان که در تنگ گران بهر چهره
دوره و مایه و نهاده موثران چشم بیند و الدینه
که اندک اندک شکر شود و نظره و حال دارد و راه
در مکان رینه بود یعنی سر زار زبان

لیان

طبع بود که از پند بر تکیه میله گدازان
 پرسیان نیکو عشرت شد که دنیا سعادست
 پرورشان استلور سپایان
 عاصم بود که زن نیم چو بود از پند بزر
 که هر معرق کرده و گداز بود و بزرگ زین بر جهان
 و ملک از بر تخت سلطه پادشاه برین
 حله بشه نشین جاسر و قاصم برغان بود و غن
 و غنک چوب تیر عصا ان بود و لیق
 تهدید بود و لیق ترسینان **چند** صد
 لایم

بود و دین روغش بود که زندگانی است
 و چهار ماه **هفت** خان و وطن بود و رازده
 خیزد و گداز که پند است بود و پرن پرور
 بود و غن و خازن و گداز بر بار بود و گداز
 طبع بود و دین و گداز شد بود و از سر ساند و گداز
 شمعان بود **چند** راه با شریان بود و شریان
 و باغ **باغ** جاسر که از بار بود و از گداز
 منظره گداز و از گداز بود و گداز
 است و از گداز **از غن** گداز

بود آهون **نقشب** بود و سحر کز لایه برهون
 دایره را لایه **کرم** کسان بود و سحر قاتل
 که چرخ سجد بر مایون **ان** ناله کا بود و فرید
 را شیر سدا و پر در دشت **معدن** پر امیر دلا
 و بنیان با چارچوب **خاکه** نو فرین **ان** آ
 بود که بر در نازند و طهر **ان** انگشت و شل
کرمین چرخ بود و از خض **بند** دزد
 کرده را و لکن در دشت **تیر** عصاره کز آینه
 تار و غم از او سپردن **آینه** **هین** **شست**

لک **تیر** سیلاب بود و غلبین **در** بود و از چو
 باریک چرخ **نخ** و شک **دیشتر** و علقان دارند و در
 باغ **تیر** کنند چنانکه اگر از او **نخ** هر چه در باغ باشد
 پدید **بود** **ان** **لشکر** از باغ و لکنم و بخور و جو
 از هر لوعه **هم** کرده **ریخته** بود **نیش** **نیش** بود
بار **برین** **بام** **بام** بود **افرو** **نیش**
 بود بود و از **عوان** **کام** **نرخ** **کام** **نیش**
 مجره **نقد** **ناله** **ان** **ان** **نرخ** **ناله** **ان**
 چاره **نشد** **هون** **نیش** **ناله** **ان**

دیو بود ایران نام عاقبت و عراق از ایران و
مغرب است توران نام گسالت یعنی
افراسین و کنان و شوق است زمین تافته
بود از غایت خشکای تریلی شد از بود
کشت گران و اند بهمدان ایبر بود که بود
و سپاه گشته گران و بهتر باشد لادن جبه بود
از نجات عطر برسان در شب سپاه و جوش
بود و فرنگ کار نیراب بود درون
در حرکت است و جوش و شوق که پشته دران

الان

الان سارند نثر کج بود نثر
کویند و کرد هر نه نیز کویند کاپنه هر
زنان به شغفه سیرت به برینان
حریر باشد گران و دگرانه بهر گزیده بود
فغان فقیر بهر دگر چندان
سجده کلان بود بهر غیب بخشان
که از آن بود بهر خشین با هر بود سپیدان
که بود گران شایگان بکار رسوخه بود
دران سحر بود آئین آن

چو بود که مات کنند و بزنند و در غش کشند تیر کا
یا بوق گویند بهر مان یا دقت سرخ ایدار اید
کبوان دقت سرخ مان تیر بزنند
اشن دقت تیر بهر چنان اوزار آتار کان
برین انگاه کبران بهر بون دقت
بهر هیون اب بود لوسن اب
چشمتی لحن نان بود

باب الواد

میست بهشت بهر باهد رستد

۴۱

بشیر بچه که شندان دست دارد خسته
میور و اسیر بود میست گند و بصر و رالو
بالو از رخ بود لول لولید تیر ناو
بشیر شد و غده بود و خیر عسکرت و بدیش
تیر لولید گند و بنا لست تیر علب
لولید خیر و تیر خفت لولید قو خود
اذا غش بود و چهر خسته زن مال بود
تره است بر کش خیر بر کش بهرم بود و بانگ
پرره بهر شیر و درانه لود بر

نفره کشیدن بود **غشقاو** کار بود
بزرگ **لقو** چنانداختن باشد باله
الهم بود و الهی باشد

باب الهی

گاه شتر معمر دارد ۱ وقت ۲ جابر
بود بر سر تخت سارند **سیم** باله **نشم**
علم چو دان باشد **خشم** زیر شتر جاب بود
بشم و شمشیر گویند و بر دم عمام سوزند گویند و یو
لرم گویند بود که در پشمیه با افتد و بریان بر دلویم

نشم

دندان

مشم

الکة وقت جمع شهور و خوشتر است **سغه**
بهرم بود خمر بود **سده** حراره بود و **لقا**
خارشت بود **جامله** و **جامله** دایره **الدر**
خاندان **دافره** عقوبت و **الشر** بود
چ معمر دارد ۱ یا **شاه** و **طلب** بود ۲ راه **واج** بود
و **زرک** ۳ راه بود و این **لشم** و **نشم**
عت نشند بر گاه بر شاه و ماه **چ** پند بود
گاه **ط** شاه و ماه **ش** شاه **ط** شاه **دانا**
بود **الشم** **علا** خانه **بشم** **داه** دین بود

۸۰

سفر

دیگر پرستار و گنبد بود **فقداره** کسر الایند
 که از غفلت یا در لشکر گنبد و غایت است
 یعنی نمیگوید و فدا نه از آن است که در آن
فدا که این در دیو نه ملکوتی **فره** زیارت
 به **فره** پدید و پلست به و در آن **چاره**
 که است **براه** زین و نیکی بود **فلا ده**
 پیورده بود **خشیه** و یک و چوبه چهار
 بود **ده** و گوی بود سوخته **نسخه** دیگر بود و ده
 حراق بود **بروده** ششم فاشتر بود **سجده**

(۹۰)

خیزه خام و سبز و کالک نیز گویند **خود خورده**
 بوستان افند از بند **دورده** آن بود که مردم
 مدام چهر را بکار دارند **نخل** و خلیفه باشد
کافه خیزه بود و سایه بان و در دیو گویند
 صوبه است **نسخه** دیگر گویند که برگه است
 بر تدا بهر سایه و از چوب داری کنند که در هر اثر
 صوبه گویند **شکافه** زخمه طربان است
شکینه چه بکند کاه و خوراند که از نیز گویند
نسخه دیگر چوب که از آن بود که بر جامه زند **نسخه**

بشنید چو بستر که کادراته **سید** سر کینه
 دان و جاسرید بود و کویا سید ویر شرم زمان
 بود **جمله** جوی بود از سر غان **بر کماله**
 دصده جاسر بود و سیم **سید** کینه سر جاسر
کاسه کاسه بود و **سید** کینه کاه بود
 نجران در آن جایگاه خویش پنهان سازند
 تا بچرخند **سید** بر ز کمر بود که او را
 سرای بسیار بود و **سید** کینه کاه کاه کاه
 و شکران بسیار بود **سید** جوی

۱۶

بود که ادا است بار کینه و در شکر کینه از زبان **سید** کاه
 خوار هم باله **سید** کینه کاه بود که جاسر کاه **سید** کینه
 و کاه از زبان **سید** کاه خوار هم باله **سید** کینه
 عقیق **سید** کینه کاه کاه **سید** کینه کاه
 جاسر کینه کاه کاه **سید** کینه کاه
 خیر کینه **سید** کینه کاه کاه **سید** کینه
 شب کینه **سید** کینه کاه کاه **سید** کینه
 کینه کینه کاه کاه **سید** کینه کاه
 کاه کاه کاه کاه **سید** کینه کاه

عرق

و قمر بشه **کوره** که در سبب بود که نشسته
 را که کوره باشد و کور را دانه **کله** و عقیق
 باشد غلبه نیز گویند **کوره** بانه پاره بود و دیده
 بره **اره** خوردنی بود که در پسر کسریه نشسته
 دهر بود **چیره** جمع کشتن بود و مرا غمزه
 که در پنبه نشسته **غوره** حصر بود و لغزه طعمه
 زن بود و ناله است که نشسته بود **پله**
 آن را که بود که از پسر نشسته و عذوق
 ابریشم بود که کرم در او باشد **بار** که آن مهره بود

کهن

کهن نانی بره که نشسته بود و نانی از فلک
 خوانده شد **نور** و نورچ **بسته**
 از کشت پسر چون آب بوج بود **دونه**
 ابر پسر چون خوج نشسته **بسته** چری
 که نشسته بود و **بسته** دایه خن یا چهر بود که
 دشوار می شود **کافه** انقباض و **شده**
 و دانه که بود که از چوب نشسته و **دانه**
 که در کشت **الله** یا طره هم بود و **چری** بود و **دانه**
 رسیده دیگر که پسر که خوانده **فله** ماست بود

نقشه دیگر کوزه مات نقشه دیگر در شیشه شیشه
 قیاس بود نیز **نقشه** کوشش بود در کوشش
 بکوه بود در کوشش کوشش بود بود **نقشه**
 بکوه بود **نقشه** کاه کاه **نقشه**
 کوشش کوشش کوشش کوشش کوشش کوشش
 کوشش کوشش کوشش کوشش کوشش کوشش
 بود **نقشه** کوشش کوشش کوشش کوشش
 کوشش کوشش کوشش کوشش کوشش کوشش
 کوشش کوشش کوشش کوشش کوشش کوشش

نقشه

نقشه شیشه بود در شیشه کوشش کوشش
 کوشش کوشش کوشش کوشش کوشش کوشش
 کوشش کوشش کوشش کوشش کوشش کوشش
 کوشش کوشش کوشش کوشش کوشش کوشش
 کوشش کوشش کوشش کوشش کوشش کوشش
 کوشش کوشش کوشش کوشش کوشش کوشش
 کوشش کوشش کوشش کوشش کوشش کوشش
 کوشش کوشش کوشش کوشش کوشش کوشش
 کوشش کوشش کوشش کوشش کوشش کوشش

نقشه

که بدان گویند و آن را طوطی خوانند و غازی
 دارند **بسته** مرد و زن بود و **بسته** با شمع
 و چشم بود و چنانکه هر سران بهر را می توان کوفت
هزاره قتلند که چنانچه پادشاهان در شهر
 اندک اند و **بسته** دیگر قتلند که با زن و مرد
 بند ترند و **اعلیه** و **بسته** در هم اند
 بود چنانچه پادشاهان و غیره که بر تخت جمع کنند و
 بشنوند چنانچه **بسته** **بسته** **بسته**
 بیشتر در خمر و کار با **بسته** در دماغ کون **بسته**

کلاه

کلاه **بسته** سرش بود که **بسته** کلاه
 که **بسته** **بسته** **بسته** **بسته**
 چنانچه بود **بسته** **بسته** **بسته**
 سرش بود و مانند این **بسته** **بسته**
بسته **بسته** **بسته** **بسته** **بسته**
بسته **بسته** **بسته** **بسته** **بسته**
بسته **بسته** **بسته** **بسته** **بسته**
بسته **بسته** **بسته** **بسته** **بسته**
بسته **بسته** **بسته** **بسته** **بسته**

بود فاسه آن خوب بود که در دکان در میان چوب
 زنده بود و شکافته شود و مستون تیرید آن سخت
 گشتند گیسنه گشته بود گیسنه گشته
 هر چه شد عازه کلون بود بلده شد
 کار بود نمه این بلده شد کار بود برزوه
 همان بشه عچه تیر گشته گیسنه
 الم و نالان بود جوده لیس خاره داشته
 و جوده کله چهار بار و دو بار بود و تیر
 این کله حیران در ماه و تیر گیسنه
 بود

بود از و نمه بود و سیده پسند
 بشه کله به چرخ بود که هلالان ریحان
 بر درتد کله عچه جهان بود عچه
 کل شکفته بشه تیر غوم گوید چنه و بگویند
 گوشه خانه بشه مسحه خلایع بود صا
 و درشت با نران تیر سر خواند چن در چن
 بود بعه لیس شنه چن تیر کاری
 گنده بند چوب بود که بر پیر زندان بند
 اناره بنجده و ساخته بود و چنه بعه

دود صفیتر سپیده **بهار**
 و بنی خندازه **خسیده** معروف و مشهور
 بود **الکهاره** الکهاره خانه کثرت بود که چنان
 بود که هر که نشسته بود الکهاره میزدند **لورده**
 مرغان بود که آب نشین **بالهانه** **خرگشت**
 سیاه و سپید چرخ و اگر بر غیر نشین
 شادمانست **لسته** حریر بود که **لک**
 مشک در بند **لسته** فشن بود **لونه**
 بالکهار بود **لوده** کوره لاهانه **لشنه**

لکهار

کارد برنگ شکر افشانده **لورده** بدست
 بش **لرزه** خالص بود **فرشته** ادب
 گرفته بود **لوحیه** میوه شین نیز گویند **کاله**
للمه لست و لورده چینی دیگر بعضی کاله **لشیده**
 نام یکسان است و بعضی را سبک تر خوانند **لرانه**
 سزاوار بود دیگر **لیم** لیمه گویند و فرزان حکمت
 لغت **لیم** نرم و انباشته **لیمه** قلم **لیم**
 یک لورده **لیمه** کور خانه بود **لرانه** معروض
 لست **لیم** چراغ **لرانه** چهار سال

بود بر یک پارسان چهره آرد و بوی خوشی در عفت
چانه که وی بشنود و او شنید از
عاقبت حسه و خرمش که
کیا هر دو در درشت است و در شنید که از
است و در درگاه که بخت و کاه و چشم اند
بود است که جاسر غلص شعر بود
کاه مردم محشم که در حد و علس
فرقه که بر نیک کشید و در شنید
زن نیک و در حد و فرجه تقریر شد
مکرم

چانه ای که در آتش پاره عا
بود چنانکه کوه فلان پاره داد و دانه
هر چه از مان بود و در شنید که از دانه که
است و دانه که شنید که دانه و دانه
بار و بخت که کلاه و دانه و دانه
چشم که کاه و دانه و دانه
عقده جاسر که دانه و دانه
مکرم که دانه و دانه و دانه
که دانه که دانه و دانه

کون باشد کلمه دم پرده باشد

بزرگوار گوهر باشد

باب اسب

دیو پسر غلبه بود خوش سر خسته

لذم و جود و بر سر کینه کلاه بود که بر درشت

خشنود باد کی اسب بود که

ملک بزرگ نام پادشاهان پیشین لغت و بر نام پاد

شاهان ایران شد آیدان بزرگ بزرگو

شهر بزرگویند عقی آیدان بزرگویند

اگر

ترک شد عقی بجز غلبه بود او در سر

بود لغت و بر یقین آور بود کند در سر آن آیدان بود که

در سفره بود و در هر سفره گویند فر سر بجز آفرین بود

پس در سر نام پادشاهان هند و دانت سپر

عالم شدن بزرگ یار سر چینه و بار در در

دارند آن زنان زیاده گویند سر اندک یا

طعام بود که خورند و گویند نه از کیم طعام سر و بر

رسیدن چنانکه بصر و بر گویند صفا بشکیم از آن

سیله نام بزرگ لغت و شانه چینه آن خورند آنرا

چهار کوزه بخت شاد است **کشت** زبان با
 بران بخت **باله** سر جیت بود بخت و بخت
 بود **بار** بار یک بود **کاشکور** موز و
 بود که گفتند آن برشته بند **سیاه** در
 عینیت **دار** در **عند** **آ** بهی
بشر **جند** بود خیرین که کیند
بدر **سرم** **فک** **زرد** **بش** **بدر** **بدر** **بدر**
 شد **جاند** **بدر** **بدر** **بدر** **بدر** **بدر**
کدر **بدر** **بدر** **بدر** **بدر** **بدر**

بکار

بخار **شیر** **بدر** **بدر** **بدر** **بدر** **بدر**
 کوزید **بدر** **بدر** **بدر** **بدر** **بدر**
 زن **بدر** **بدر** **بدر** **بدر** **بدر**
بدر **بدر** **بدر** **بدر** **بدر**
 کوزید **بدر** **بدر** **بدر** **بدر** **بدر**
بدر **بدر** **بدر** **بدر** **بدر**
بدر **بدر** **بدر** **بدر** **بدر**
بدر **بدر** **بدر** **بدر** **بدر**
بدر **بدر** **بدر** **بدر** **بدر**

را گویند **چکر** را بد اسیر بود **شیا** **ن**
 در بنوعی است بخاک آن ده و غت و شیان خرد
 را نیز گویند **شتر** نش و خدان بد در زمین
شتر زنی به کمر بر زن خدایند که
 بدین معنی گویند **شتر** اهرم سخت باشد
 چنین بود **کدر** نش طیر **شتر** **مار**
 جایگاه جادوان **شتر** **کلی** تاریخی چشم
شتر **مازیار** شطرنج بود **ن** نت النساء
 بعون الله الملك الوهاب عید صاحب العبد

الشمس

المقفول الله تعالى محمد بن محمد بن ابي طاهر
 شنه صفحه يوم الاحد الثاني والعشرين من شهر
 الاخرة سنة احدى وعشرين و سبعمائة بمقام سهند
 يدعوا العارسية اب روان به وكان الشمس
 اذ ذاك فراوا الى برج اللاد تحت من راحة
 و ارجه الله تعالى ان يوشى تصحيحهم كما يغفر رب عفو
 لمولفهم و كاتبه و قاريهم و لمن نظرهم و عر كتابه
 قد تحت هذه النسخة من خطه الكاتب سنة
 ثمان و ثلثمائة بعد الف و كانت نسخة التبر

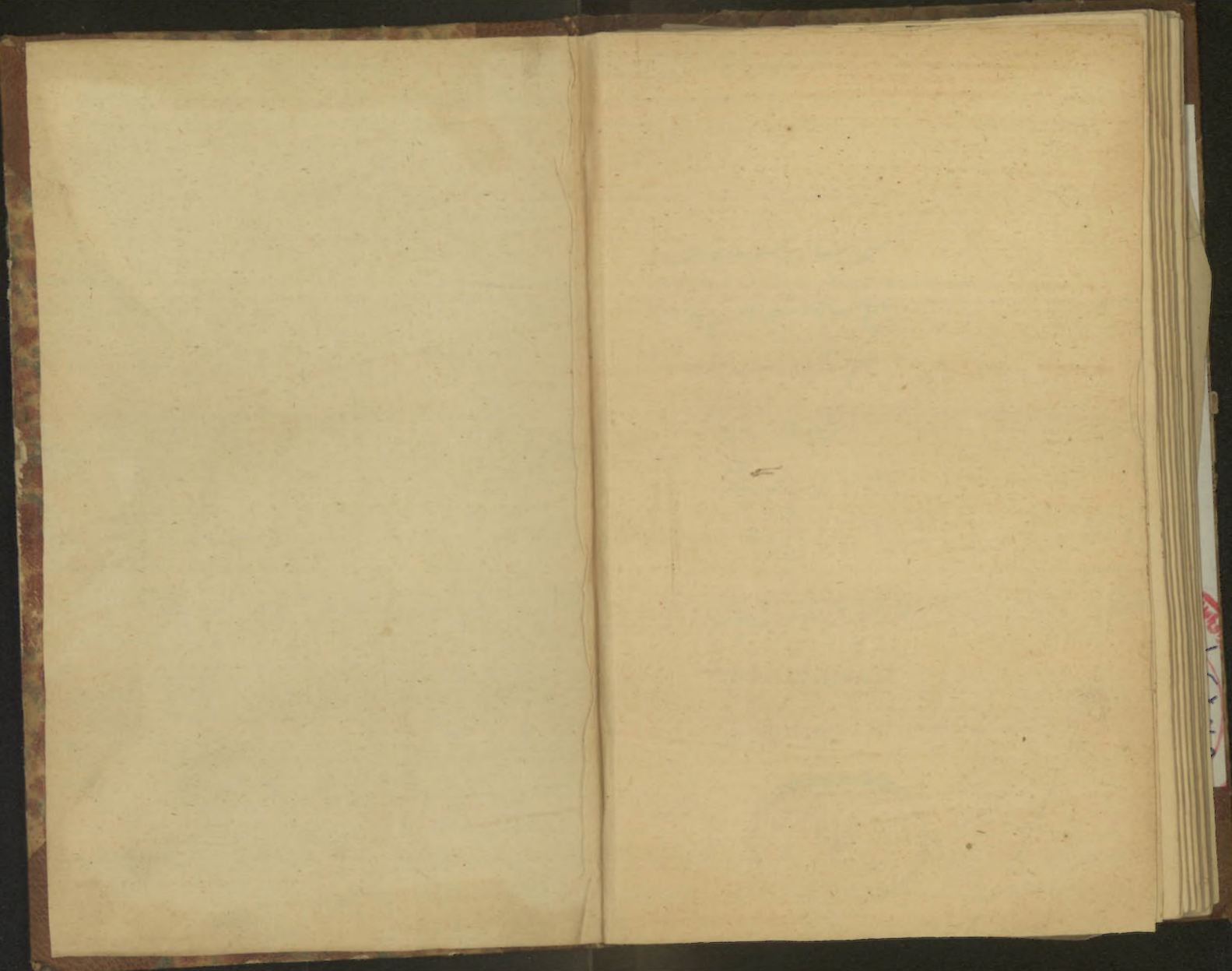
نسخ منها نسخه عقیقه علیه حد
باز کتاب چهارشنبه و هر سه شهر شعبان
المعظم ۱۳۱۴ یکه از روی نسخه چهارده
این کتاب فرستاده شد
طهریه امیر کبیر

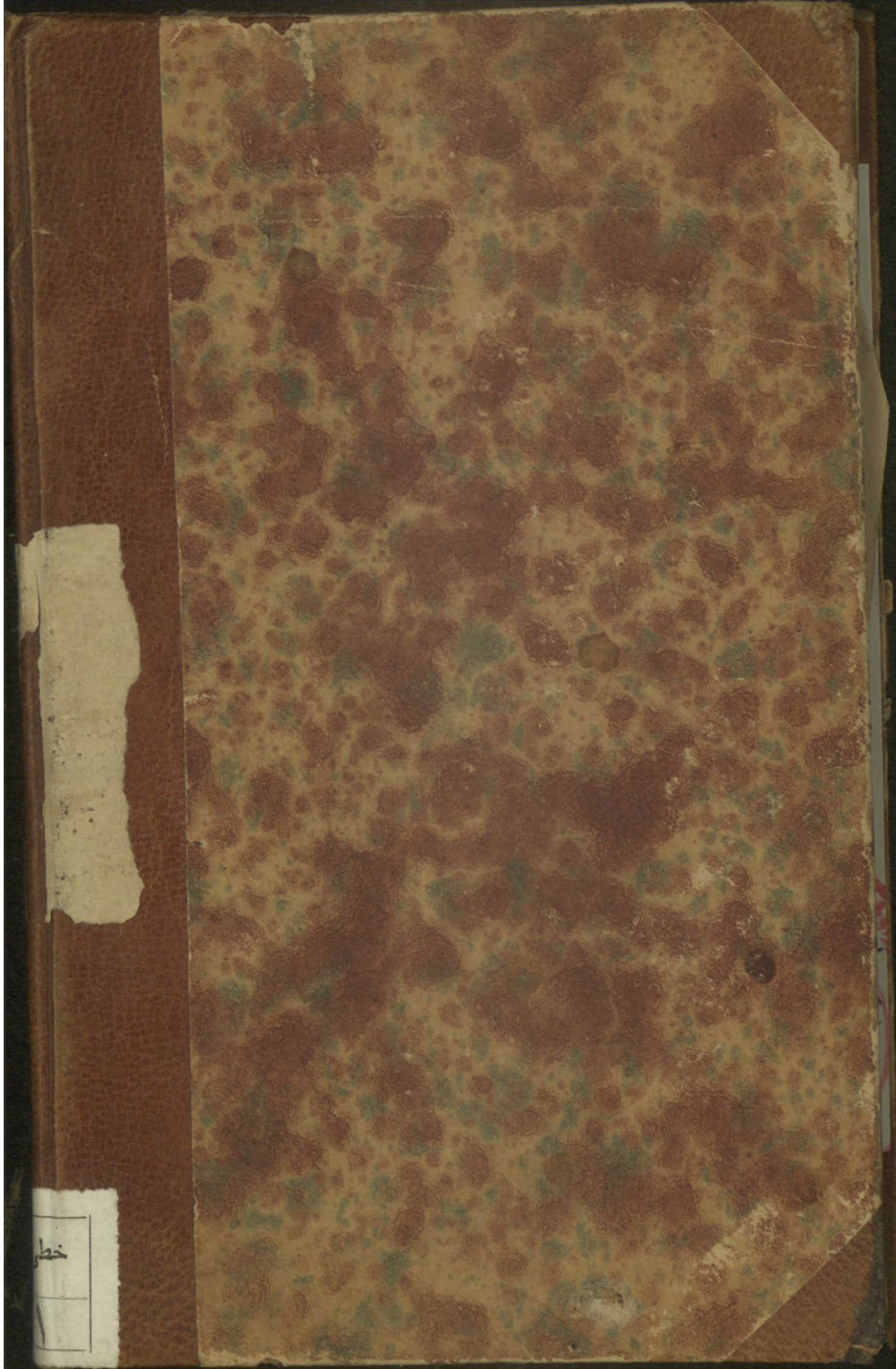
عبدالباقی

هکیر حکمت امام بزرگوار چند اصل نسخه
بسیار غلط و بد خط و در بعضی جاها
اشباه لغات و کلمات

باز

خط